

Vikten av att träffas

Under sommaren hade vi, de nordiska samarbetsministrarna, för första gången på länge ett "riktigt" möte – med andra ord att vi träffades fysiskt på samma plats. Det att mötet, på grund av att Finland under året innehar ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet, ordnades i Borgå här i Finland och jag fick stå värd på ort och ställe, var ju naturligtvis extra trevligt.

Det finns många frågor som är aktuella just nu inom det nordiska samarbetet. Ministerrådet fungerar så, att det egentligen finns tolv olika ministerråd där ordförandelandets minister leder ordet. Till exempel har ministrarna för utbildning och forskning sitt ministerråd, jord- och skogsbruksministrarna sitt och så vidare. Själv leder jag i år ordet i jämställdhetsministrarnas ministerråd – förutom att jag också är ordföranden för samarbetsministrarna.

Statsministrarna i Norden fastställde för två år sedan en ny vision för de nordiska länderna. Vår vision är att Norden år 2030 skall vara den mest hållbara och integrerade regionen i världen. För att förverkliga visionen har vi nordiska samarbetsministrar godkänt en fyraårig handlingsplan för perioden 2021–2024. Handlingsplanen innehåller 12 konkreta mål indelade i tre breda strategiska prioriteringsområden: Ett grönt Norden, Ett konkurrenskraftigt Norden och Ett socialt hållbart Norden. De här frågorna är vår uppgift att driva framåt. Ett av de konkreta målen är till exempel att Nordiska ministerrådet ska stödja kunskap och innovation.

Coronakrisen har visat hur viktigt det nordiska samarbetet är – men samti-

digt också hur vi tagit det som en självklarhet. Krisen har visat hur viktigt det är att underhålla och utveckla också det som vi uppfattar som självklart. Den fria rörligheten mellan länderna har plötsligt inte funnits. Det här har varit problematiskt såväl med tanke på familjer, vänner och företag som länge byggt upp sitt liv på att landsgränserna i Norden i praktiken egentligen inte finns.

Den allra största behållningen av mötet i Borgå var nödvändigtvis ändå inte substansdiskussionerna, utan det

att uppleva hur viktigt det är att träffas. Miner, gester, röstläge och annat blir så mycket tydligare och säger så mycket mera då man sitter i samma utrymme och uppfattar också de små nyanserna. Människan är ändå i grund och botten en social varelse och det är såväl viktigt som trevligt att träffas. Sedan när vi känner varandra går det också mycket lättare att diskutera i telefon eller över någon av de distansplattformar som blivit vardag för de allra flesta av oss nu under pandemin.

Också språket är viktigt. Det är sant att översättning och simultantolkning är en möjlighet också på nordiska möten. Så skall det naturligtvis vara. Alla skall ha möjlighet att delta och att kunna uttrycka sig så ledigt och precist som möjligt på sitt modersmål. Sedan är det tolkarnas sak att förmedla det budskapet på de andra språken. Samtidigt är det ändå klart att den som klarar sig på något sätt i mera informellt small talk och middagsdiskussioner på ett gemensamt nordiskt språk har det lättare att övertyga de andra, skapa förtroliga vänskapsband och få sitt budskap fram. Viktigast är att våga tala och att använda sin personlighet – inte att göra det på ett grammatikaliskt felfritt sätt. Här har ni svensklärare en viktig roll. ■

"Människan är i grund och botten en social varelse och det är såväl viktigt som trevligt att träffas."